

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6CoCsp/25/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1317200715
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kučerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1317200715.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Kučerovej a sudcov JUDr. Branislava Krála a Mgr. Jany Janics Bajánkovej v právnej veci žalobcu: D. Q. Q..J..H., D.: XX XXX XXX, Q. Q. F. XX, B., zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: H.U. B., Z. XX.XX.XXXX, Q. X. I. XXXX/XA, D. X. L., zastúpenej Mgr. Petrom Arendackým, advokátom, so sídlom Železničiarska 13, Bratislava, o zaplatenie 1 649,52 euro s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo 05.12.2019, č. k. 16 Csp/5/2017-126, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti (vo výroku II) a v súvisiacom výroku o trovách konania (vo výroku IV) **zrušuje a vec vracia** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1/ Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie sumy 883,02 eur spolu s úrokom vo výške 8,00 % ročne zo sumy 503,02 eur od 16.12.2016 do zaplatenia, zastavil (I. výrok), žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 279,55 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 659,55 eur od 16.12.2016 do 28.12.2016, zo sumy 559,55 eur od 29.12.2016 do 26.01.2017, zo sumy 449,55 eur od 27.01.2017 do 16.02.2017, zo sumy 379,55 eur od 17.02.2017 do 31.06.2017 zo sumy 279,55 eura od 01.07.2017 do zaplatenia a to všetko v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku (II. výrok); vo zvyšnej časti žalobu zamietol (III. výrok), žalobcu zaviazal nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 32,14 %, o výške ktorej si vyhradil rozhodnúť po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením (IV. výrok) a žalobcovi vrátil súdny poplatok v sume 46,30 eur prostredníctvom Q. X., T..Q.. (V. výrok).

2/ Súd prvej inštancie ozrejmil, že žalobca, ktorého pripustil do konania uznesením podľa § 80 C.s.p. zo dňa 3.7.2017 namiesto pôvodného veriteľa V. Ú. B., T..Q.., sa domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1.649,52 eur spolu s úrokom z omeškania 8% ročne od 16.12.2016 do zaplatenia. Uviedol tiež, že vo veci rozhodol platobným rozkazom zo dňa 15.03.2017, voči ktorému podala žalovaná odpor.

3/ V dôvodoch napadnutého rozsudku súd prvej inštancie tiež uviedol, že žalobca podaním zo dňa 07.11.2019 vzal svoju žalobu v časti istiny 883,02 eur, vrátane príslušenstva späť a žiadal, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Žalobca predmetné čiastočné späťvzatie odôvodnil tým, že žalovaná počas súdneho konania niekoľkými splátkami uhradila spolu sumu 380 eur, a to dňa 28.12.2016 v sume 100 eur, dňa 26.01.2017 v sume 110 eur, dňa 16.02.2017 v sume 70 eur a dňa 31.03.2017 v sume 100 eur. Zároveň žalobca vzal späť žalobu aj v časti uplatnených poplatkov a sankčného úroku v sume 503,02 eur bez uvedenia konkrétneho dôvodu. Vzhľadom na tento skutkový stav súd prvej inštancie podľa § 145 ods. 2, § 146 ods. 1 druhej vety a § 146 ods. 2 C.s.p., konanie v tejto časti zastavil. Ozrejmil, že predmetom sporu po čiastočnom späťvzatí žaloby zostal nárok žalobcu na zaplatenie istiny 766,50 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % zo sumy 1 146,50 eur od 16.12.2016 do 28.12.2016, zo sumy

1 046,50 eur od 29.12.2016 do 26.01.2017, zo sumy 936,50 eur od 27.01.2017 do 16.02.2017, zo sumy 866,50 eur od 17.02.2017 do 31.06.2017 a zo sumy 766,50 eur od 01.07.2017 do zaplataenia.

4/ Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že právny predchodca žalobcu veriteľ - V. Ú. B., T..Q.. (pôvodný žalobca) a žalovaná ako fyzická osoba - nepodnikateľ, uzatvorili dňa 07.10.2010 zmluvu o vydanie a používanie kreditnej A. S. (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť v prospech žalovanej na kreditnú kartu úverový rámec v sume 900 eur a žalovaná sa zaviazala tento poskytnutý úver splácať mesačnou splátkou v sume 30 eur. Zo zmluvy/žiadost' o aktiváciu pôžičkovej karty S. zo dňa 07.10.2010 súd prvej inštancie ďalej zistil, že veriteľ zisťoval údaje o zamestnaní žalovanej uvedením zamestnávateľa a priemerného čistého mesačného príjmu za posledných 6 mesiacov; ďalej zo zmluvy vyplýva údaj o štandardnej úrokovej sadzbe 22,80 % ročne; príkladný výpočet hodnoty RPMN vo výške 27,47 %, celkom zaplatenej sumy 1.431,06 eur a celkových nákladov dlžníka v sume 531,06 eur, za predpokladu, že dlžník vyčerpá úver v sume 900 eur do 01.10.2010, priemernú hodnotu RPMN 20,93 % ročne. Z Výpisu z pôžičkovej karty S. za obdobie od 07.10.2010 do 31.11.2016, ako aj zo skutkového tvrdenia žalobcu v žalobe vyplývalo, že žalovaná z kreditnej karty formou platieb alebo výberov z bankomatov vyčerpala celkom sumu 1.158,75 eur a splátkami uhradila sumu celkovo 2.189,13 eur. Veriteľ dňa 07.02.2014 vypovedal zmluvu a zároveň vyhlásil predčasnú splatnosť dlžného zostatku úveru, čím vyzval žalovanú na zaplataenie sumy 1.175,70 eur. Následne dňa 20.02.2017 veriteľ (V.. T..Q..) postúpil predmetnú pohľadávku voči žalovanej na žalobcu.

5/ Z takto zisteného skutkového stavu, právne odkazujúc na § 261 ods. 6 a § 497 Obch. Zák., § 1 ods. 1, ods. 2, §9 ods. 1, 2, § 11 ods.1, 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 9, § 53c, § 526 ods. 1 Obč. Zák., mal súd prvej inštancie za preukázané, že veriteľ a žalovaná uzatvorili dňa 07.10.2010 v písomnej forme zmluvu, ktorá obsahovala podstatné znaky zmluvy o úvere podľa § 497 a nasl. Obch. Zák. Vzhľadom na povahu zmluvných strán pri uzatváraní zmluvy, keď veriteľ vystupoval ako dodávateľ/banka, zmluvný vzťah vyhodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa vzťahuje osobitný predpis, a to zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy.

6/ Súd prvej inštancie ďalej poukázal na námietky žalovanej vo vzťahu k predmetnej spotrebiteľskej zmluve, konkrétne že a/ predmetná zmluva je neplatná s odkazom na § 53c Obč. Zák., že b/ poskytnutý úver je bezúročný a bezpoplatkový z dôvodu absencie náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a), c), f) a k) zákonníka č. 129/2010 Z.z., t. j. absencie uvedenia druhu úveru, adresy predávajúceho pre uplatnenie reklamácie alebo sťažnosť, doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a konečnej splatnosti tohto úveru ako aj výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a c/ porušenie povinnosti veriteľa vyplývajúcej z § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Ozrejmil, že ust. § 53c Obč. Zák. upravuje formálnu stránku spotrebiteľskej zmluvy s ohľadom na veľkosť jej písma, pričom jeho účelom je zabránenie tomu, aby podstatné náležitosti spotrebiteľskej zmluvy, ako sú predmet a cena, boli uvedené menším písmom ako ostatné časti zmluvy. Následkom nesplnenia uvedených formálnych požiadaviek spotrebiteľskej zmluvy je jej absolútna neplatnosť (§ 39 Obč. Zák.). V zmysle uvedeného teda platí, že predmet zmluvy (t.j. predmet plnenia, ktoré dodávateľ poskytuje spotrebiteľovi) a cena za dodanie/ splnenie predmetu zmluvy musia byť v spotrebiteľskej zmluve uvedené rovnakým písmom, resp. väčším písmom ako ostatné náležitosti zmluvy (okrem názvu zmluvy a označenia jej častí). V prípade zmluvy o spotrebiteľskom úvere nesmie byť menším písmom ako ostatok textu zmluvy uvedená výška veriteľom poskytnutého úveru dlžníkovi a výška mesačnej splátky dlžníka vrátane ďalších poplatkov, úrokov a podobne, ktoré je povinný veriteľovi zaplatiť. Zmluva uzatvorená medzi veriteľom a žalovanou musí podľa zákona č. 129/2010 Z.z. mať písomnú formu (§ 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.) a obsahovať, okrem všeobecných náležitostí zmluvy o úvere podľa Obch. Zák., aj osobitné náležitosti vymedzené v § 9 ods. 2 tohto zákona a správne určenú RPMN. Nedostatok písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere, absencia niektorých osobitných náležitostí (konkrétne náležitosti uvedené pod písm. a/ až k/, r/ a y/ ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.) alebo uvedenie nesprávnej RPMN v neprospech spotrebiteľa má podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Z toho vyplýva, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nebola uzatvorená v písomnej forme, neobsiahla niektorú z vyššie uvedených osobitných náležitostí alebo obsiahla nesprávnu RPMN v neprospech spotrebiteľa, veriteľ sa môže v súdnom konaní úspešne domáhať len vrátenia istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru.

7/ V danom prípade bolo podľa súdu prvej inštancie možné konštatovať, že zmluva uzatvorená medzi veriteľom a žalovanou obsahovala údaje o výške úveru a splátky, vrátane výšky úroku uvedené väčším písmom ako ostatný text zmluvy, pričom ostatný text zmluvy uvedený menším písmom bol aj napriek menšiemu písmu naďalej čitateľný. Vzhľadom na uvedené sa súd prvej inštancie nemohol stotožniť s námietkou žalovanej o neplatnosti zmluvy podľa § 53c Obč. Zák., keďže text zmluvy vzťahujúci sa na predmet zmluvy a cenu nebol uvedený menším písmom ako ostatný text zmluvy, práve naopak, bol uvedený väčším písmom. V súvislosti s požiadavkou náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. (uvedenie výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov...) súd prvej inštancie odkázal na ustálenú súdnu prax najvyšší súdnych autorít, napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. februára 2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, podľa ktorého „nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“, alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. V danom prípade zmluva obsahovala údaj o výške splátky v sume 30 eur, frekvenciu splátok, keď išlo o mesačnú splátku, ako aj údaj o splatnosti splátky, a to 45 deň od 1. dňa predchádzajúceho mesiaca uvedený vo výpise. Na základe uvedeného súd prvej inštancie uzavrel, že zmluva obsahovala aj predpísanú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. Zo znenia zmluvy mal súd prvej inštancie tiež za preukázané, že zmluva obsahovala aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z., t. j. uvedenie druhu spotrebiteľského úveru, keď aj podľa názvu je zrejmé, že ide o úver na kreditnú „pôžičkovú“ kartu, teda o tzv. revolvingový úver. Pri takomto type úveru je schválený úverový rámec, ktorý má dlžník neustále k dispozícii bez nutnosti žiadať o povolenie čerpania veriteľa. Preto už z povahy takéhoto úveru je zrejmé, že zmluva je uzatvorená na dobu neurčitú, nakoľko termín konečnej splatnosti nie je možné určiť, čím je vyjadrená aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z.z. Rovnako súd prvej inštancie konštatoval aj splnenie náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. c/ zákona č. 129/2010 Z.z., nakoľko zmluva obsahovala v jej úvodnej časti adresu veriteľa, ako aj spoločnosti konajúcej za veriteľa pri uzatváraní tejto zmluvy, vrátane čísla infolinky a e-mailového kontaktu. V súvislosti s požiadavkou správneho uvedenia RPMN súd prvej inštancie uviedol, že je potrebné vychádzať z výšky úverového rámca ako výšky poskytnutého úveru (900 eur), výšky splátok (30 eur) a pravidelnej mesačnej splatnosti, na základe čoho je potom možné stanoviť aj konečný počet splátok. V danom prípade uvedenému korešponduje aj časť V. zmluvy obsahujúca uvedenie príkladného určenia RPMN za konkrétnych okolností. Na základe toho súd prvej inštancie skonštatoval, že zmluva obsahovala údaj o RPMN, ktorá nebola určená v neprospech spotrebiteľa.

8/ Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti dospel súd prvej inštancie k záveru, že veriteľom poskytnutý úver žalovanej nebolo možné považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., na základe čoho sa žalobca mohol úspešne domáhať vrátenia istiny poskytnutého úveru, vrátane dohodnutých úrokov (vo výpise označených ako tzv. štandardné úroky). Akékoľvek iné poplatky a sankčné úroky (ktoré boli predmetom žaloby pred čiastočným späťvzatím žaloby) si žalobca neuplatnil.

9/ Súd prvej inštancie mal z Výpisu z pôžičkovej A. S. za obdobie od 07.10.2010 do 31.11.2016 preukázané, že istina veriteľom poskytnutého úveru žalovanej predstavovala sumu 1.158,75 eur (t. j. čerpania z kreditnej karty vo forme platieb a výberov z bankomatov), pričom výška štandardných úrokov z istiny poskytnutého úveru predstavovala sumu 1.309,71 eur a uzavrel, že veriteľovi vznikol nárok na zaplatenie celkovej sumy 2.468,46 eur. Zároveň z tohto výpisu, ako aj tvrdení žalobcu zistil, že z titulu uzatvorenej zmluvy žalovaná uhradila veriteľovi, resp. žalobcovi sumu 2.189,13 eur. Na základe uvedeného, bola žaloba (po čiastočnom späťvzatí), ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia istiny poskytnutého úveru (vrátane úrokov) v celkovej sume 766,50 eur dôvodná len v časti sumy 279,55 eur, predstavujúcej rozdiel medzi súčtom istiny poskytnutého úveru spolu so štandardnými úrokmi (2.468,46 eur) a sumou, ktorú žalovaná uhradila splátkami (2.189,13 eur), a v ostatnej časti žalovanej istiny 486,95 eur (vrátane úrokov), žalobu ako nedôvodnú zamietol.

10/ O príslušenstve k istine súd prvej inštancie rozhodol podľa § 369 ods. 1 prvá a druhá veta Obch. Zák., § 517 ods. 2 Obč. Zák., § 3 a § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a výšku úrokov z omeškania stanovil v súlade s ust. § 369 ods. 1 Obch. Zák. platného v čase od 15.01.2009 do 01.02.2013. Ozrejmil,

že základná úroková sadzba ECB platná ku dňu uplatnenia si úroku z omeškania žalobcom (ku dňu 18.09.2013) predstavovala výšku 0 % ročne a preto žalobcovi patria úroky z omeškania vo výške o 8 percentuálnych bodov vyššie ako je uvedená základná úroková sadzba, t.j. 8,00 % ročne. Z uvedeného dôvodu priznal žalobcovi a úroky z omeškania, pri zohľadnení úhrad žalovanej, ktoré boli predmetom čiastočného späťvzatia žaloby vo výške 8,00 % zo sumy 659,55 eur od 16.12.2016 do 28.12.2016, zo sumy 559,55 eur od 29.12.2016 do 26.01.2017, zo sumy 449,55 eur od 27.01.2017 do 16.02.2017, zo sumy 379,55 eur od 17.02.2017 do 31.06.2017 a zo sumy 279,55 eur od 01.07.2017 do zaplatenia.

11/ O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanej ako úspešnej strane sporu priznal podľa § 262 ods. 1 C.s.p. nárok na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu v konaní a to v rozsahu 32,14 %, pričom pomer úspechu a neúspechu vypočítal tak, že žalovanej neúspech, ktorý predstavoval 33,90 % (dôvodná časť žaloby v sume 279,55 eur a 280 eur, ktorú žalovaná uhradila po podaní žaloby), odpočítal od úspechu žalobcu, ktorý predstavoval 66,04 % (nedôvodná časť žaloby v sume 486,95 eur a 603,02 eur, ktorú žalobca vzal späť bez uvedenia dôvodu). O samotnej výške nároku na náhradu trov konania si vyhradil rozhodnúť samostatným rozhodnutím, po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 1 C.s.p.).

12/ O vrátení príslušnej časti súdneho poplatku žalobcovi rozhodol súd prvej inštancie podľa § 7 ods. 7 tretia veta, § 11 ods. 3,4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“). Ozrejmil, že žalobca zaplatil súdny poplatok za žalobu v sume 98,50 eur, pričom súdny poplatok po späťvzatí predstavoval 45,50 eur, z ktorého dôvodu rozhodol o vrátení zodpovedajúcej časti súdneho poplatku v sume 46,30 eur kráteného o 6,70 eur prostredníctvom Q. X., T.Q..

13/ Proti tomuto rozhodnutiu podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná a napadla ním II. (vyhovujúci výrok), a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ C.s.p. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v tejto časti zmenil tak, že žalobu zamietne, alternatívne aby ho v tejto časti zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Argumentovala tým, že napadnutý rozsudok trpí vadou nepreskúmateľnosti, čím jej v danom prípade znemožnil uskutočniť procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Ozrejmil, že už v podanom odpore, a následne v konaní opakovane vzniesla námietku premlčania, s ktorou sa súd prvej inštancie nijako nevysporiadal. Z tohto dôvodu nemôže uplatniť svoje procesné práva a uviesť dôvody vyvracajúce argumentáciu súdu, ktorá ho viedla k záveru o neexistencii premlčania nárokov, keďže táto argumentácia v dôvodoch rozsudku absentuje. Argumentovala tiež tým, že súd prvej inštancie pochybil aj v tom, keď považoval samotnú úverovú zmluvu za platnú, hoci v priebehu konania poukazovala na rozpory zmluvy s ust. § 53c Obč. Zák. v znení účinnom ku dňu jej uzatvorenia, konkrétne že text spotrebiteľskej zmluvy týkajúci sa predmetu a súčasne aj text spotrebiteľskej zmluvy týkajúcej sa ceny musia byť vyhotovené minimálne rovnako veľkým písmom ako zvyšok zmluvy. Základ pre porovnanie veľkosti písma zákon uvádza ako zvyšok zmluvy, t.j. celý zostávajúci text. V danom prípade je predmetom zmluvy poskytnutie úveru vo výške 900 eur a cenou sú úroky, úroková sadzba je uvedené v časti III zmluvy, pričom tento text 1,9% p.m./22,80% p.a. je uvedený jednoznačne menším písmom ako ručne dopísaný text obsahujúci údaje o klientovi, ale dokonca aj ako text obsahujúci údaje o klientovi vpisovaný elektronickými prostriedkami. Pokiaľ súd prvej inštancie poukazuje na skutočnosť, že aj najmenší text zmluvy je stále čitateľný, ide o argument irelevantný, nakoľko ust. § 53c Obč. Zák. určuje jednoznačne a bezvýnimočne neplatnosť zmluvy z dôvodu vyššie uvedených rozdielov v písme, pričom otázka, či je celý text zmluvy čitateľný alebo nie, nemá pre aplikáciu uvedeného ustanovenia význam. Žalovaná ďalej zdôraznila, že v zmysle zmluvy (časť V., bod 11) je výška úrokovej sadzby, t.j. cena variabilná a určuje ju banka v jej cenníku. Text tohto ustanovenia je vzhľadom na jeho obsah taktiež nevyhnutné považovať za text definujúci cenu. Tento text je potom uvedený ešte menším písmom, ktoré je menšie než takmer všetok text zmluvy v častiach I. až IV. Z uvedeného je podľa odvolateľky zrejme, že zmluva nemá náležitosti § 53c Obč. Zák. a je teda v zmysle tohto zákonného ustanovenia neplatná. Nakoľko z dokladov predložených samotným žalobcom vyplýva, že žalovaná vrátila žalobcovi celú istinu, teda celé plnenie z neplatnej zmluvy, nebolo možné považovať žalobou uplatnené nároky za dôvodné a súd prvej inštancie mal žalobu zamietnuť. Žalovaná ďalej dôvodila tým, že na predmetnú zmluvu sa v plnej miere vzťahujú aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., z ktorého dôvodu ak by aj predmetná zmluva nebola neplatná, bol by ňou poskytnutý úver bezúročný a bezpoplatkový v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z., keďže neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ a c/ uvedeného zákona. Súd prvej inštancie síce v odôvodnení rozsudku uvádza, že ide o úver poskytnutý na pôžičkovú kartu a teda je zrejme, že ide o

tzv. revolvingový úver, avšak tento pre súd jednoznačný záver zo zmluvy nevyplýva. Túto podmienku totiž nespĺňa označenie, z ktorého si musí spotrebiteľ druh úveru vyvodzovať dedukciou. Záver súdu, je záverom práva znalého subjektu s bohatými znalosťami z oblasti spotrebiteľských úverov, preto ho nemožno automaticky požadovať aj po spotrebiteľovi. Absencia tohto označenia má pritom sama o sebe za následok bezpoplatkovosť a bezúročnosť úveru. Súd prvej inštancie ďalej v rozsudku uviedol, že zmluvu spĺňa aj podmienku podľa §9 ods. 2 písm. c/ zákona č. 129/2010 Z.z., t.j. adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Súd pritom vychádzal z toho, že na zmluve je uvedená adresa sídla veriteľa, čo je postačujúce, avšak tento záver je podľa odvolateľky rozporný s ust. § 9 ods. 2 písm. c/ zákona č. 129/2010 Z.z. Ak totiž zákon osobitne a v samostatných ustanoveniach vyžaduje uviesť v zmluve adresu veriteľa a aj adresu pre uplatňovanie reklamácie, je celkom zrejmé, že adresa veriteľa nemusí byť adresou pre uplatnenie reklamácie a tiež, že adresa pre uplatnenie reklamácie musí byť ako takáto adresa osobitne špecifikovaná. Absencia tohto označenia pritom má sama o sebe za následok bezpoplatkovosť a bezúročnosť úveru.

14/ Žalobca sa vo vyjadrení k odvolaniu stotožnil so skutkovým a právnymi závermi rozsudku súdu prvej inštancie a tento navrhol v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť.

15/ Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal rozsudok v odvolaní napadnutej časti, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že odvolanie je v časti dôvodné.

16/ Žalovaná vo svojej odvolacej argumentácii primárne namietla, že sa súd prvej inštancie nevysporiadal so vznesenou námietkou premlčania, čím došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý súdny proces. V tejto súvislosti poukázala najmä na obsah odporu k platobnému rozkazu, ako aj ďalší priebeh prvoinštančného konania.

17/ Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalovaná vznesla v priebehu konania opakovanú námietku premlčania vo vzťahu k uplatnenému nároku, a to jednak v odpore podanom voči platobnému rozkazu (č.l. 56), ako aj v ústnom prednese na pojednávaní konanom dňa 5.12.2019 (č.l. 124). S touto hmotnoprávnou námietkou (§ 152 C.s.p., § 101 a nasl. Obč. Zák.) sa však súd prvej inštancie opomenul v dôvodoch napadnutého rozsudku vysporiadať. Pokiaľ ide o túto časť odvolacej argumentácie žalovanej, odvolací súd skonštatoval jej dôvodnosť.

18/ Podľa ust. § 53c Obč. zák. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy (7.10.2010) ak je spotrebiteľská zmluva vyhotovená písomne, predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej časti. Zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná. Z tohto zákonného ustanovenia vyplýva, že v prípadoch, ak je spotrebiteľská zmluva uzavretá písomne, zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou ten prípad, ak predmet zmluvy a cena sú v nej uvedené menším písmom, ako iná časť zmluvy. Menšie písmo môže byť použité iba pri názve zmluvy a označení ich častí. Takto formulovaná požiadavka znamená, že veľkosť písma pri uvádzaní predmetu a ceny sa bude porovnávať s tým typom písma, ktorý sa v zmluve v akejkoľvek časti použije ako najmenší. Zohľadniac uvedené zákonné ustanovenie a žalovanou namietaný formálny nedostatok predmetnej úverovej zmluvy sa odvolací súd stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie uzavrel, že predmetná spotrebiteľská zmluva nemôže byť absolútne neplatná pre porušenie veľkosti písma. Žalovanou namietaná spotrebiteľská zmluva obsahovala údaje o jej predmete a cene minimálne tak veľkým písmom ako ostatné časti zmluvy (vid'. čl. 8, 9), pričom údaje o výške predschváleného úverového rámca (900 eur), štandardnej mesačnej splátky (30 eur) sú dokonca zvýraznené. Z uvedených dôvodov odvolacia argumentácia žalovanej v tejto jej časti teda nemôže obstáť.

19/ Rovnako neobstojí ani argument žalovanej o neplatnosti zmluvy z dôvodu nejasnej špecifikácie druhu spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z.). K namietanému nedostatku špecifikácie druhu úveru odvolací súd uvádza, že z obsahu názvu zmluvy je zrejmé, že jej predmetom je úver, ku ktorému sa vydáva kreditná platobná karta („aktivácia pôžičkovej kreditnej A. S.“, „Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných V. Ú. B., T. Q. v spolupráci so spoločnosťou C. G. O. T. Q.“) umožňujúca opakované čerpanie až do výšky dojednaného úverového rámca 900 eur. Okolnosť, že v obsahu zmluvy absentuje samotný odborný pojem úveru (konkrétne, že ide o „revolvingový úver“) nespôsobilá bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (§ 11 ods. 1 písm.

a/ zákona č. 129/2010 Z.z.), pretože z obsahu zmluvy je nezameniteľne zrejmé, o aký druh úveru ide. Navyiac, vymedzenie tohto pojmu obsahujú Obchodné podmienky V. B., T.s. v čl. I (viď čl. 10), a to nasledovne: „Revolvingový úver je spotrebiteľský úver poskytovaný na základe Zmluvy, ktorého Úverový rámec sa obnovuje každou uhradenou splátkou“. Žalovanej ako priemernej spotrebiteľke musel byť teda charakter úveru, ako aj ostatný obsah záväzkového vzťahu dojednaný s právnym predchodcom žalobcu zrejmý.

20/ Pokiaľ ide o argument žalovanej, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentuje údaj uvedený v § 9 ods. 2 písm. c/ zákona č. 129/2010 Z.z., t.j. adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, odvolací súd poukazuje na dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa stotožňuje. Údaj o konkrétnom mieste príslušnom na prijatie reklamácie, resp. sťažnosti má význam v prípade, keď reklamačné miesto, resp. miesto na doručenie sťažnosti je iné ako sídlo dodávateľa uvedené v zmluve. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že spôsob a miesto uplatnenia reklamácie rieši aj čl. VII Obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet (viď čl. 11).

21/ Nakoľko sa súd prvej inštancie predovšetkým opomenul vysporiadať so vznesenou námietkou premlčania, zohľadniac princíp dvojinštanačnosti súdneho konania, neostávalo odvolaciemu súdu nič iné, ako rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku (II. výrok) a v súvisiacom výroku o trovách konania (IV. výrok) zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. b/, c/ C.s.p. a vec mu v tejto časti vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods. 1 C.s.p.

22/ Po vrátení spisového materiálu súd prvej inštancie vyzve žalobcu na doplnenie skutkových tvrdení o prehľad celkového čerpania úveru a jeho splátok tak, aby bolo zrejmé, kedy boli splatné a v akej výške, na čo boli započítané (istina, poplatky, úroky sankčné a štandardné), ďalej o informáciu, ktoré splátky úveru žalovaná neuhradila. V časti úrokov žalobca potrebné údaje doplní tak, aby sa dala matematicky overiť správnosť uplatnených nárokov, tak aby žalovaná mohla námietku premlčania konkretizovať a následne bolo možné posúdiť jej dôvodnosť. Rovnako súd prvej inštancie vyzve žalobcu, aby preukázal splnenie podmienky uvedenej v § 53 ods. 9 Obč. zák. v znení účinnom ku dňu zosplatenia úveru (ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy išlo o ust. § 53 ods. 8 Obč. zák.), t.j. že žalovaná bola vyzvaná na zaplatenie dlžných splátok v lehote nie kratšej ako 15 dní a upozornená na uplatnenie práva podľa § 565 Obč. Zák. Keďže žalobca svoju pohľadávku nadobudol postúpením, bude potrebné vyzvať ho tiež o doplnenie skutkových tvrdení a preukázať platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona číslo 483/2001 z. z. o bankách, ktoré okolnosti sú podstatné pre posúdenie existencie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore, ktorú súd skúma ex off. Ďalej súd prvej inštancie na pojednávaní vykoná dôkaz - Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných V. Ú. B., T.Q.. a to vo vzťahu k námietke žalovanej ohľadom absencie informácie o mieste uplatnenia reklamácie a sťažnosti (čl.10 a nasl.). Z takto zisteného skutkového stavu vyvodí súd prvej inštancie záver, ktorý riadne a presvedčivo odôvodní, v súlade s požiadavkami vyplývajúcimi z ust. § 220 ods. 2 C.s.p.

23/ O náhrade trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

24/ Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie

považuje za nesprávne /dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).